

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP.

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Szerkesztőség:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Egyes szám ára 4 kr.

Hétfői szám 2 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Főmunkatárs:

Dr. RÉVÉSZ ERNŐ

Nyitlár soronkint 20 krajczár

A fészkelődők.

Mig „Koroján és társai” ideiglenes budapesti czég a József főherczeg szállodában titkos konventikum-társaságot nyitottak a román, tót- és szerb nemzetiségi érdekek megvédése illetve ezen czimen a nemzetiségek felbujtatása érdekében — azalatt a délvidéken is gyönyörűen működnek s a panszlav agryémeektől elmetehetségükben meggyöngült agitátorok és ezalatt országos szencziót kelt Maylander podeszta urnak impertinens és a magyar alkotmányt a legbrutálisabban sértő magatartása.

Ha ehhez a koncerthez még hozzávesszük azokat a német Schulvereintől inspirált és a bögéstől meg nem különböztethető pángermán hangokat, akkor olyan koncert kellő közepében találhatjuk magunkat, ahol ha semmi egyéb örömet nem találhatunk, de egyet mindenesetre — hogy drága belépti díjat fizetünk ezért az exotikus szórakozásért, — sőt magyar gavallérságunkból kifolyólag még fölülfizetéseket is teljesítünk, aminek az a következménye, hogy kinevetnek bennünket.

A tent idézett társas czég nagyon természetesen német nyelven egy komünikét bocsát közre, mely duzzad azoktól a keserves panaszoktól, amelyeket a magyar sovíniszták ellenük elkövetnek.

Vajjon mit értenek ők magyar sovíniszták alatt?

Mindenesetre azt, hogy Magyarország törvényhozása nem vonja be a törvényhozás palotájáról a magyar lobogót, hogy a magyar nemzet sem a tót, sem a szerb sem a német nyelv kultuszának eszméjét nem tűzi ki politikai zászlajára, sőt olyan brutális, hogy az izgató uraknak a körmére koppant és nem enged nekik szabad vásárt arra nézve, hogy a rubeleket forgalomba hozzák és hogy a hochdeutscho nem teszik meg hivatalos nyelvvé.

Ez az a bizonyos magyar sovínizmus, amelynek lidércnyomása alatt sem a Schulverein, sem a panszlávok sem pedig az Erdélyben fészkelődők nyugodtan álmodozni nem tudnak — legutóbb — teherként nehezedett a fumeiekre is, azokra a fumeiekre, kiknek jogvédelmet és önálló autonómiát ad ez ország.

A magyar kormány meg is adta eddigéig is a választ a január 12-én a Budapesti Közlönyben megjelent rendelettel a fumeieknek, amely rendeletnek essenciája az az intézkedés, hogy a miniszterium felhatalmazhatja a kormányzót, hogy a város minden tisztviselőivel és közegeivel kikre a rendelet végrehajtásánál szüksége van közvetlenül rendelkezeshessék — podeszta és reprezentanza nélkül is.

Fiume autonomikus működése tehát stagnálni fog mindaddig — amíg az újabbán megválasztandó polgármester nem teszi jóvá azt a kritikán aluli eljárását, amelylyel Maylander ur nem csak a magyar államiság eszméjét, de a koronát is megsértette.

A fészkelődőknek ezen egyöntetű koncerte közepett tehát méltán felháborodik a hazafias aggodalom, amely első sorban is azt tanácsolja, hogy azokkal az urakkal keztyüs kézzel bánni nem lehet, hogy sans gené ott kell rájuk ütni ahol a legjobbau fáj nekik.

Ez a magyar állameszmének önvédelméhez tartozik, amelyre sajnos már a legégetőbb szükség van.

Nagyon helyesen cselekednék azonban a kormány, ha gondoskodnék arról, hogy a fészkelődők által félrevezetett nemzetiségek felvilágosítást nyernének arról, hogy vezetőik megbízhatatlanok, hogy azok csak beleugrasztják őket a hazafiatlan magyar gyűlöletbe és hogy azok a hősök ha kenyértörésre kerül a dolog mindig a leghitványabban megfutamodnak a harc szinteréről és kiszolgáltatják őket a meggondolatlan cselekmények következményeinek.

TÁRCZA.

Czinege Ödön.

A „Bácskai Hírlap” eredeti tárczája.

Irtá: QUASIMODÓ.

Kicsinyke, madárka rebtent el a minap enyhébb tájakra melegebb hazába. Édes csevegése, vig dalolása nem hangzik már többé nem szól már nekünk. Fényes puha tollát nem bámulhatjuk, — aranyos szárnyait nem simogathatjuk.

Mért hogy hideg a tél, mért nem fakaszt bimbót a féli nap sugára? — Melegebb tájkon, zöldelő virányon, kicsi erdőcskében: csevegő patakna, rózsá lúgasban, illatos nap-sugaras hajnal bibor fényében — méla holdvilágnál: ott — ott szeret ő lenni, ott az ő hazája.

Szegény gyenge szívű czinege madár, hiába sipitoz — hiába!

Szegény puha szívű czinege madár, pedig milyen hüen, milyen odaadással, mennyi sóhajással és minden mással dédelgette volna . . .

— Harmatos virágból, illatos rózsából, zöld levelekből — puha selyemből készítem a

fészked. Márvány palotában arany kalitka: ott helyezem el azt. Jőjj hozzám édes kis madárkám — szeretlek!

Igy a him.

— Nem megyek — nem megyek nem szeretlek téged, nem kell a fészked, márvány palotád aranyos kalitkád.

Szól a nőtény és mosolyog hozzá. Kaczag is egyet, aztán otthagyja a czinege madárt a — faképnél.

I.

Eddig a mese és éppen azért laposodott prózába a végzava, mért a valótság szörnnyen egyszerű, mindennapi történet.

Czinege Ödön komolyan és visszavonhatlanul elhatározta, hogy nősül.

Határozata oly szilárd volt, hogy attól semmiképen nem lehetett őt eltántorítani.

Hiába beszéltek neki barátai a járomról, a papucsról és egyéb kellemetlen házi bútor darabokról; hiába mondták neki, hogy mielőtt asszonyt visz a házba otthon kell ülni mellette mindörökkön örökké, mert hát zsúrta, se színházra, se bála nem igen jut.

Czinege Ödön ugyanis szegény volt, mint a templom egere és választottjának se volt egyebe, mint két szép szeme, karcsu termete,

szőke haja, piczi lába, finom fehér kezeckéi és néhány pongyola blouson kívül, két kimenő ruhája.

Czinege Ödön tehát választott. Hirtelen, minden gondolkodás nélkül. Meglátta — megszerette. Megszerette — megkérte és —

De nem sietem el a dolgot.

Czinege Ödön hivatalnok volt és pedig nyugdíjkepes ezer forint évi fizetéses hivatalnok.

Bizony mondom a lányos mamák igen szivesen látták, nem különben a mamás lányok! Élt is az engedelemmel és minden hétnek majd minden más napján zsúron volt, hol egyik, hol másik helyen. —

Egészséges fiatal ember és szép jóvó! Azt hiszem ez éppen elég arra, hogy örömmel, habos kávéval, parfé és krémmel, thea és apró süteménnyel fogadjuk, hisz eladó már a lányuuk. — Hát még a farsangi bálak!

„Nézd kérlek, Ilonka nem tánczol valam kitünően, hisz nem Mazzantini tanította, nehéz is egy kissé (tudni illik nehéz tánczos) ha meg nem hívjuk a fiatal embereket egy-két-kilencz estélyre, nem fognak vele tánczolni — legfőbb egy-egy tourtánczot.”

Szóval a mama mindig legyőzte a papát e tekintetben.

Felhívás.

Jámor Pálnak (Hiador) kalocsa-egyház-megyei felszentelt papnak, hirneves magyar írónak, volt országgyűlési képviselőnek, nyugalmazott főgymnasiun igazgatónak, ki 1897. évi április 14-én Szabadkán elhunyt, a tisztelet, kegyelet és hála Szabadkán közadakozás útján síremléket óhajt állítani.

Jámor Pál egész életét, mint költő és író az egész hazának, mint főgymnasiun tanár és igazgató az ifjúság nevelésének és oktatásának szentelte; és ki a nemzeti szellem fejlesztésében és megerősítésében, az ifjúság nevelésében és oktatásában töltötte el munkás, a legtöbbször örömtelen életét, az megérdemli, hogy íranta a kegyelet és hála adóját síremlék felállítására által lerójuk.

Az 1849-iki szomorú nemzeti katasztrófa után az alkotmányától megfosztott hazából Párisba ment s ott tíz hosszú évet töltött hazafiai máty bánat között, megosztván a száműzöttek sanyarúságos életét. Párisban is, itthon is legtöbb idejét a költészetnek és irodalmi munkásságnak szentelte. Hévvvel, lelkesedéssel nevelte és oktatta az ifjúságot a magyar irodalom történetében és a római klasszikusokban. Erős hazafiai érzelmeivel mélyen beoltotta a tanuló ifjúság lelkébe, mely őt rajongással szerette, a honszerelmet. Oktatott ő mindenkit a hazafiasságra és a magyar irodalom iránti szeretetre: mint költő és író a nemzetet, mint tanár és igazgató az ifjúságot.

Jámor Pál, a ki ezen, minden hazafi előtt értékkel bíró önzetlen munkásságáért életében semmiféle anyagi elismerésben nem részesült, megérdemli, hogy a hazafiai érdemek becsülése, a tisztelet, és a hála a szabadkai temetőben nyugvó porai fölé érdemeihez méltó síremléket állítson.

Felkérjük a közönséget, hogy e kegyelet és hazafias czétra szánt adományát lapunk szerkesztőségéhez beküldeni, az eszmét ismerősei körében terjeszteni vagy becses adományával a jövő évi márczius 1-éig a főgymnasiun igazgatóságához fordulni sziveskedjék.

Szarvas a városban.

Nagy dolog esett a minap. Kétségtelenül nagy. Ez az újság ekkép adott hirt felőle a január 10-iki számában:

— Az elcozított szarvas. Óriási népcsoport jelezte ma délelőtt a városház melletti téren, hogy valami különös dolog készül ott. Egy 12 agancsu eleven szarvas került licitáció alá. A hozzánk menekült gyönyörű szarvast egy bunyevác gazda fogta meg és bocsátotta árverés alá.

A Szabadkai Hírlap is megörökítette január 12-ikén ilyenformán:

— „Szarvas a piacon. Egy gyönyörű 14 agancsu szarvas került a múlt hétfőn árverés alá a szabadkai piacon. A nemes vad ugyiltszik gróf Chottek fuffaki uradalmából menekülhetett ki és hosszas menekülés után egyik helyb. bunyevác gazda fogságába került, ki azt eladta; száz és száz ember bámulta a szép állatot.”

Aki nem látta az esetet, napirendre tér a dolgon. Végre is, ha a Rédl báró vagy kinek a vadaskertjéből kimenekült az a szarvas majd eligazítja a dolgot a tisztartójával ő maga, a gazdája. Ámbátor, hogy a szarvasok nem szaladgálnak úgy Szabadkán, mint a szájkosártaian kutyák; annak dacára, hogy külön vendéglők is van a zombori uton.

Az van csak csupán benne, hogy annak a szarvasnak az egyik lába eltörtött. Másképp bajos is lett volna elfogni; nyilván.

Kapta magát az a férfi, aki végighajkurászta a városban, zsindelebe rakta, körüklöztette jóféle spárgával és a nép csodájára bő ütlegekkel noszogatta a szegény állatot, a melynek a törött lábászára csontjai egyre bicsaklottak előre, hátra.

És gyönyörűségét lelta a vergődő jószágban a nép, amely tud egyébiránt beszélni; holott a szarvas és más oktan állat nem tud és nézdegette a gyötört állatot bizonyos számú rendőr, akik nemkülömben emberek lévén, isten képeré vannak teremtvé.

Persze lőszőr-farokból készült forgó vagyona a kalapjuk mellé tűzve és bádogba vágott numerusok az érez kebelük föibe aggatva; holottan Michel Angelo ábrázolatain nem láttuk ilyenféleképpen az uristen ő szent feltségét.

A magyar országgyűlés pedig az üdv egyezernyolcyszázhetvenkilenczedik esztendejében cikelyt iktatott a törvénykönyvbe, elkeresztelvén azt a kihágásokról való büntető törvénykönyvben 1879 XL. szám szerint. Vagyon pedig ebben a törvénykönyvben több paragrafus. Benne vagyon a 86 ik is. Szól ez ilyenféleképp: „Aki nyilvánosan, botrányt okozó módon, állatot kínoz vagy durván bántalmaz, úgy szintén ki az állatkinzás ellen kiadott rendeletet vagy szabályrendeletet megszegi: nyolcz napig terjedhető elzárással és száz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.”

De hát ez irrott malaszt. Mert Szabadkán nem kötelek a rendőr ismerni a törvényt. Mert a gazdái sem ismerik. Mert itt a rendőrség urnak tudja magát. Mert itt még az emberek jogát sem istápolják; nem hogy az állatokét.

T. B.

A szerb dalárda beszédája.

Nagy érdeklődéssel nézett Szabadka a beszéde elé, melyre a rendezőség a szegedi honvéd katonazenekart lehozatta, s mely tegnapelőtt, szerdán este tartatott meg a Pest szálloda összes termeiben.

A szép számú közönség, melyben néhány szerb nemzeti viseletű asszony is volt, lelkesedve hallotta a katonazenekart Feiks karnagy dirigálása alatt. valóban remek örömmel tapsolta meg a gyönyörű szerb dalokat, melyeket a dalárda adott elő, és szívesen éljenezte a fiatal Prodanovits szavallatát, ki „Vihar a tengeren” című szerb költeményt szavallta. Azután kivitték a székeket, behozták a nemzeti dudást kinek népies, de melancholikus zenéje mellett megindult a kőló. Azután turtánczok jöttek, majd négyes, végül Szelyancsica és csárdás. A szünóra után tovább folyt a táncz reggeli fél ótig.

Jelen voltak:

Asszonyok: Birkáss Lajosné, Baron Frigyesné Dimítrievits Szvetozárné, dr. Dobrojevits Plátóné, id. Georgovitsné, ifj. Georgovitsné, dr. Holler Antalné, Horváthovits Ernóné, lovag Knezevits Márkné, Konyovitsné, Krnyaiszky Demeterné, Lepedát Kosztáné, özv. Manojlovitsné, Miloszavievits Ivánné, Dr. Manojlovits Vladiszlávné, Mucsalov Dusánné, Orthofor

Czinege Ödön különben is eléggé szellemesen tud társalogni. Élvezetes előadásban mondja el, hogy tegnapelőtt mi volt a menu Morgenblitzéknél, azelőtt Fátyoli Lipótéknél; hogy Kalbékánál már az előszobában érezte, hogy délután a nagy főzés-sütésben kifutott a tej — odaégett a zsír; hogy Rezsinke hűvelyk ujjá be van kötve, mert gesztenye pirét készített és a hámozásban belevágódott a kés az eleven husba; — hogy Rózneréknél rekoneszancez viziten volt és a mama a konyhából jött ki eleje kezében sárgarépát tartva, amelyknek csak az egyik fele volt még letisztítva, hogy kezet akart csókolni a mamának, aki pirulva mondta, hogy majd elébb megmossa. — — Harmadnap persze megtoldja elbeszélését a Kunhegyiéknél ma tapasztalt eseményekkel.

II.

Czinege Ödönnek a zsúrok, az estélyek pénzébe kerültek. — Holmi Kugler — virág — amivel a lányoknak kell kedveskedni, nagyon megtámadták a pénzbeli viszonyokat. A frakk, smoking, borralvaló szintén apasztotta a lapos erszényt és hát a szép jövő messze kalandoz.

Im egyszerre Czinege Ödön elmarad egyik

zsúrról, kimentli magát a másik estélyről. — Elmondtam már, hogy miért. — Szerelmes lett. Végtelen szerelmes.

Titkolta volna szegény érzelmeit, ha lehetett volna. — Nem, nem tudta szíve mélyén rejtegetni — az ő neve mindig ajkán lebegett és ha beszéltek róla: remegett a hangja, fénylettek szemei

— Igen én szeretem, szeretem és feleségül veszem!

Ezt elmondta napjában tizszer, elmondta boldog, boldogtalannak.

— Látta őt? Ugy-e elragadó? azok a szemek — az a természet — az a bájos arc —! És a zsúros lányok mosolyogták előbb, aztán kinevették, végre már bosszánkodtak.

Szegény Czinege Ödön! Mit tudta ő, hogy valamikor, nem is olyan régen, udvarolt Honkának. Biztosan számított Evelin mamája. Ödön barátunk csak őt látta egyedül, csak őt. — Mennyi szép virágot, rózsát — ibolyát, de még gyöngyvirágot is, nagy bokrétaba kötve küldözgetett ideáljának.

— Hármatos virágból, illatos rózsából, zöld levelekből, puha selyemből készítem a fészket....

Ezt és ehhez hasonlókat susogott a kedves

ablaka alatt, mikor éjjeli zenét adott neki. Azt hitte, hogy ő ezt hallja, amiként hallja a cigányok muzsikájának lágy danáját.

Oda szegete tekintetét a sötét ablakra — várta leste azt a bizonyos égő gyufát — mind mind — hiába!

— Vagy ő, vagy a hideg sir!

Czinege Ödön azonban remélt és a szöke kis lány játszadozott vele és táplálta mosolygásával az ifju reményét.

Hanem mikor Czinege Ödön nagyobbra szabatta a rózsabokrétát és aranyfonállal odakötötte névjegyet is, melyre azt írta, hogy: „Kegyes engedelmeikkel délután tiszteletem teszem” — akkor a kis madárka nem mosolygott többé, — könnyek toltak szemeibe — oda borult a mama keblére és zokogva valotta meg, hogy ő Czinege Ödönt ki nem állhatja... utazzunk vissza haza!

Czinege Ödön később, már mikor tudni illik a vissza küldött bokrétaának a levelei is elhervadtak, biztos forrásból megtudta azt is, hogy az elrebbent madárkának szépségén, pongyola és kimenő ruháin kívül nyolczvan ezer forint készpénz hozománya is van...

Czinege Ödön ujta zsúroz!

Guszlávné, özv. Popovitsné, Piszarevitsné, Prodanovitsné, Rádics Dusánné, Dr. Rádicsné, ifj. Rádicsné, Szremcevitstné, Tésits Zakárné, Zvekánovits örmagyné stb.

Leányok: Aradszky Jovánka, Birkáss Mariska, Dobrojevits Mileva, Dobrojevits Sztána, Holler Melanie, Jassinger Lotta és Czezil Kavits Tióike (Ujvidék), Konyovits Danicza, Krnyaiszky Katicza, Lendvay Teréz, Lepedát Jolánka, Lepedát Mariska, Miatovits Miroslava, Manojovics Vera, Prodanovics Milinka, Puskasev Katicza, Szremcevitst Szófica, Tésits Ivánka, Tésits Mrika, stb, stb.

Még lehet, hogy hiba csuzzott be a névsorba — ezekért bocsánatot kér a Referens.

Különfélék.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter dr. Vass Antal helyébe a zombori állami főgymnasiumhoz Coszta János tanárjelöltet nevezte ki egyelőre helyettes tanári minőségben.

— **Kinevezés.** A földmívelésügyi miniszter Lányi Gyulát erdőgyakornokká nevezte ki az apatini erdőhivatalhoz.

— **Eljegyzés.** Szigriszt I. énkét Zomborban a napokban jegyezte el Perlaky Horváth Zsigmond.

— **Uj zentai járásbíró.** Ringhoffer Lajos volt zentai kir. járásbírónak a szabadkai kir. törvényszékhez kir. ügyésszé történt kinevezése folytán megüresedett járásbírói állásra — mint annak idején említettük — dr. Mutsik Pál gyöngyösi kir. aljárásbíró neveztetett ki. Az ujonnan kinevezett járásbíró a múlt héten érkezett Zentára s állását elfoglalta.

— **B-Kula** községben a zombori pénzügyigazgatóság marhasórudát állít fel. A marhasó áruda betöltésére február hó 12-én d. e. 10 órakor lesz az árlejtés.

— **Tisztújítás.** A szabadkai pinczér betegségyűző egyet f. évi január 10-én tartotta tisztújító közgyűlését. Elnök egyhangulag Thierry Hugó lett, titkárra 33 szavazattöbbséggel Szilágyi Lajos lón megválasztva. Markovits Domonkos tiszt. titkárrá választott meg. Az igazgatósági és választmányi tagok a napokban lesznek megválasztva.

— **Figyelmeztetés.** A postai megbízásokra vonatkozólag, a mennyiben a tisztelt levelező közönség annak kezelése iránt talán nem volna kellőleg tájékozva, a következőkben értesít a postai igazgatóság. Ez időszerint Európa országába nem küldhetők postai megbízások u. m. Bulgária, (Dánia), Görögország, Nagy-Britania, Oroszország, Portugália, Spanyolország, és Szerbia.

— **Bucsuvacsora.** Dr. Vass Antal zombori főgymnasiumi tanár Bártfára igazgatóvá nevezetvének ki, állásának elfoglalása végett már elvázott Zomborból. Tiszteletére a főgymnasiumi és a felső kereskedelmi iskolai tanári kar pénteken este bucsuvacsorát rendezett az «Elefánt» szállodában.

— **Debut.** Dr. Klein József izr. hitszónok véglegesítése utáni első magyar hitszónoklátat f. hó 15-én fogja elmondani a helybeli izr. templomban d. e. 10 órakor. A hívők nagy érdeklődéssel néznek a szónoklat elé.

— **Hálalozás.** Löbl Jakob törzsei nagybírtokos tegnapi délután 76 éves korában hosszas szenvedés után meghalt.

— **Megbokrosodott lovak.** Zombori levelezők írja: Tegnapi délután Frey Imre helybeli ékszerész kocsisát lovai a kálváriánál elragadták. A koci végre egy utszéli czölöphe

ütődött és teljesen összetört. A kocsis szerencsére a sáncba esett és így elkerülte az elgázolást. Egyik ló a lábát eltörte.

— **Inség a megyénkben.** Alig hihető, hogy Bácskában, az ország éléstárában több mint 12000 ember éhínséggel küzdjön. Pedig a hivatalos adatok ezt bizonyítják. A legutóbbi megyei gyűlésben az alispán jelentése szerint a bajai járásban 1265, a zomboriban 1470, az apatiniban 420, a hodságiban 140, az ujvidékiben 1715, a kulaiban 1607, a topolyaiban, 505, a zentaiban 600, az óbecsei ben 2000, a tételiben 500, az almásiban 600, és Zenta városban 1500. Így tehát az egész vármegyében 12321 egyén van — ide nem számítva a városokat — kiknek kenyere a téli időszakra nincs biztosítva s ezen kimutatott létszámból csak mintegy fele nyer lakó helyén munkát és így ellátást, míg a többinek munkával való ellátásáról eddigelé gondoskodva nincs. — Bizony elérkezett már az idő, hogy az illetékes körök e szomorú statisztikai számok csökkentésére valamit tennének.

— **Verekedés.** Pinczel Pál és Bakai János bécstopolyai lakosok e hó 6-án este összeveszték Pintér András bogojevai lakossal s ez utóbbit annyira összeverték, hogy súlyos sebekből vérezve szállították lakására. Pinczelt és Bakait a rendőrség letartóztatta és átadta az illetékes bíróságnak.

— **Bűnös anya.** Rác Rózi nevezetű zentai hajadon cselédleány f. hó 8-án hajnali 4 órakor szolgálatadója lakásán egy leánygyermeknek adott életet, s hogy szőgyénét eltitkolja megszült gyermekét pecezgodörbe dobta. A háziak hamarjában tudomására jutottak a dolognak s még idejében kiemelték a gyermeket a gödörből. Orvos rendőri intézkedésből az anyát gyermekével együtt kórházba szállították s ott ápolás alá vették. A kórházi orvos véleménye szerint Rác Rózi gyenge elméjű s így tettét nem gyilkossági szándékból, hanem elmebeli fogyatkozásból követte el.

— **Katonai pótlovak vásárlása.** A m. kir. kecskeméti 4-ik honvéd huszárezred parancsnoksága tudatta a vármegye lötenyész-bizottmányával, hogy az ezred pótlovásárló bizottsága a téli lovásárlást vármegyénkben folyó hó 18—26. napján fogja eszközölni és pedig: Zobnaticza pusztán 18-án, Bács-Topolyán 19-én, Bács-Kulán 20-án, Szabadkán 21-én, Bácsalmásán 22-én, Bikity-Borsód Ujmajor pusztán 23-án és Baján 24—26-án. Felváltásra kerülnek ez alkalommal 140 drb teljes koru 7 évet túl nem haladott hibátlan nyereg alá alkalmas lovak, valamint oly jobb fajú lovak is, melyek csak a tavasszal töltik be a 4 évet, de különben elég fejlettek és megfelelő erőben vannak arra, hogy azonnal idomítás alá vétethessenek. E körülményről oly felhívással értesíti a vármegye lötenyész-bizottmánya lötenyészlő közönségünket, hogy mindazok, akik a fenti követelményeknek megfelelő lovaikat előállítani hajlandók, egyébeli szándékukat mielőbb jelentsék be közvetlenül a kecskeméti 4-ik honvéd huszárezred parancsnokságának.

— **Régiségek.** Dr. Bikár Nenád zombori ügyvéd sáponyai szállásán levő szőlejtében nemrég a munkások egy sirra akadtak, melyben a csontváz mellett egy nagyobb és egy kisebb agyag edény, egy bronz kard, két bronz csákány és négy bronz tű foglaltatott. Ezen régészeti tárgyakat dr. Bikár most a megyei történelmi társulat gyűjteményének ajándékozta.

— **Pályázat.** Pályázat van hirdetve Szabadkán pénzügyőri biztosai állásra.

— **Felgyújtott szalmakocsi.** Zomborban tegnapi délután egy eddig ismeretlen inas pajkosságból egy a Kohári utcában haladó és szalmával megrakott kocsit meggyújtott. A járőrök a tüzet csakhamar eloltották és nem történt baj.

— **Uj csárdás.** Bodrics József helybeli czimbalmos zenész a f. hó 8-án megtartott Sport-bátra új csárdást — „Sport csárdás” — czímen szerzett melyet Pukovits József ország. képviselőnek ajánlott. A próbánál, melyen Bodrics szerzeményét bemutatta jelen voltak Pukovits József, Bezeredy István, Rohonczy Lenczi, id. Vojnits Sándor és többen. A Sportbái megnyitása előtt a szerző a remek pirosbársonyba kötött szerzeményt személyesen adta át Pukovitsnak, ki az ajánlást közönnyel fogadta el. A szép talp alá való csárdás valószínűleg a farsangon sokat fog még hangzani.

— **A gőzgépjelöltek és kazánfűtőket** vizsgáló zombori bizottság f. évi január hó 29-én fogja legközelebb vizsgálatait tartani a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében. (Megyéhez.) — A vizsgálatra jelentkezni önjelöltek, kellően felszerelt folyamodványaik, a m. kir. államépítészeti hivatalhoz intézzék. A vizsgálatra jelentkezőknek igazolniuk kell: 1. hogy a 18. életévet betöltötték, (ifjabb egyének keresztlevéllel); 2. hogy magyar honosággal bírnak; 3. hogy erkölcsileg kifogástalan életűek, (a 2. és 3. alattiak azonagy bizonyítványba is foglalhatók); 4. hogy fűtő kazán, illetőleg dolgozó gőzgép mellett, gépész felügyelete alatt legalább hat hónapon át dolgoztak. (Az erről szóló magánbizonyítvány az előjáróság által is megerősítendő.) — Együttal arra is figyelmeztetnek a jelentkezők, hogy a gépészjelöltektől az állam hivatalos nyelvén oly mérvben való ismerete kívántatik meg, hogy a kiadott kazánügyi rendeleteket teljesen megérthessék; magyarul olvasni, írni, beszélni tudjanak. A kazánfűtőjelöltektől csak az állam nyelvén megértése s a számok olvasása kívántatik meg.

— **Mulatság Apatinban.** Az apatini ovoda egyesület (saját pénztára javára) 1898. évi január hó 19-én, az Andrász-féle helyiségekben élőképekkel egybekötött táncmulatságot rendez, amelyre a közönséget ez uton is meghívja. Kezdeté 1/2 8-kor. Színe kerül: I. Hit, remény és szeretet. II. A négy évszak. III. Virágok boszúja. IV. Ellenállhatatlan. Közre működnek: Benzinger Mariska urhölgy, Baszler Katica urhölgy, Benedek Etelka urhölgy, Benzinger Katicza urhölgy, Brandt Róza urhölgy, Egi Aranka urhölgy, Glatz Mariska urhölgy, Langer Nina urhölgy, Oláh Ida urhölgy, Piry Treszka urhölgy, Pukovits Gyúzike urhölgy, Rátay Miczike urhölgy, Reháó Örszike urhölgy, Rosner Adél urhölgy, Speiser Lencsi urhölgy, Szauter Hermin urhölgy, Windisch Eliz urhölgy és Boross Jenő ur. Balás Edit, Decléva Ilus, Dombovits Mariska és Bokor Róbert gyermekek.

— **Kétségbeesett tanoncz.** A nemzeti szálloda Szabadkán van, a kétségbeesett tanoncz is, van még Szabadkán a nemzeti szállodának pinczéri kara. A tanoncz bement váltani egy östöt a nemzetibe, s állítása szerint hamis koronást kapott, melyet a pinczéri kar nem akar visszafogni. A kétségbeesett tanoncz a nemzeti előtt kirántotta a bicskáját saját jobb karjába szurta. A mentőegylet beszállította a vésző legénykét, a ki most már magához jött.

— **Multság Baján.** A bajai csizmadia iparosok f. hó 23 án a Bárány szálló összes termeiben Rácz Józsi zenekara közreműködése mellett zártkörű lakomát rendeznek. — A „bajai” izr. nőegylet „sétahangversenyne” egybekötött táncmultságot rendez; hölgyek és férfiak dominóban, előbbiek rózsaszinben, utóbbiak vörös és feketében lesznek.

— **Táncmultság.** A kulai iparos dalárda 1898. évi február hó 5-én a Spiller féle vendéglőben tánczczal egybekötött dalestélyt rendez. Beléptidj személyenkint 50 kr. Kezdeté 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadottnak és hírlapilag nyugtáztatnak. — Músor. — 1. Dürrner: „Viharban”. 2. Zsacsokszky E.: „Magyar népdalok”. 3. Zöllner: „Tánc”. 4. Szini K.: „Bordal”.

— **A hollandi életbiztosító részvénytársaság** városunk szülötét Sziklai Jenő urat nevezte ki a szeged-kerületi felelősség főnökévé. Városunk közönsége Sziklai urat sokkal jobban ismeri semhogy ugy megbízhatóságát mint teljes szakavatottságát tekintetében ajánlatokra szorúlna. Jelenleg a „Nemzeti szállodában” tartozkodik, ahol már eddigelő is sokan fekeresték életbiztosítás megkötése végett.

Törvénykezés.

Vétkes bukás. Holczér Mór volt helybeii kereskedő csalárd bukás miatt vád alá helyezve állott f. hó 12-én törvényszékünk büntető tanácsa előtt. A kir. törvényszék bűnösnek találta és ezért 4 havi fogházra ítélte.

g. 72/1898 szám.

Árverési hirdetmény.

Alolirt községi előjáróság közhírré teszi, hogy a község vadászati jogbérletét 1898 évi Március 15—1903 évi Március 14-ig hat egymásutáni évre haszonbérbe adja három külön tagban. A kikiáltási ár tagonként 35 frt. 60 kr, melynek 10%-ka árverező által bálnatpénzül leteendő.

A közelebbi feltételek a közigazgatási jegyzői irodában betekintheők.

Kelt Bács-Martonoson 1898 évi január hó 10-én.

Szávits Emil
kig. jegyző.

Faggyas Pál
bíró.

ELADÓ
régiségek, régi pénzek és levélbélyegek (különösen régi üzleti levelezések) tulajdonosai fölkértenek, ajánlataikat vagy czimüket mielőbb 1898. sz. alatt a lapnak beküldeni.

Testgyógyászati gyógygymnastikai és
massage-intézet Szabadkán,

Eötvös-utca, 61. sz. alatt, a főposta közelében.

Kitünő gyógymód a csont és izomrendszer megbetegedéseinél, a gerincoszlop káros elferdülésénél, valamint az izmok csúszs bántalmainál, továbbá sikerrel alkalmazható renyhe székletnél és aranyeres bántalmaknál.

Betegfelvétel naponta d. u. 1—3-ig.

Rendelő orvos:

DR. HEISZLER J. orvos.

A ki komoly és előkelő hangu lapot akar járattni,	A ki az okos nemzeti politika hívének vallja magát,	A ki szereti az újságban is a szép stílust és jó ízlést,	A ki a szépirodalomnak java termékeit akarja olvasni,	A ki a humor és szellem termékeiben akar néha gyönyörködni,	A ki mindenről jól és mindig korán akar értesülvé lenni,	A ki nem barátja a fraízoknak, és az érett és komoly politikai czikkeknek,	A ki minden ízében modern újságot akar járattni,	A ki óhajtja a szabadelvűség fokozatos fejlődését és a magyarság erősödését,	A ki nem barátja a személyi kultusznak és megveti a személyes támadásokat,
---	---	--	---	---	--	--	--	--	--

az fizessen elő az

ORSZÁGOS HIRLAP

az izmú újságra, mely Budapesten jelenik meg, naponkint 16—32 oldal terjedelemben és melynek főszerkesztője

MIKSZÁTH KÁLMÁN.

Előfizetési ára:

Egy hóra 1 frt 20 kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.

Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 65. szám.

GRAU AUG LIPOT

a bács-almási „Regina” gőzmalom főraktára Szabadkán, Rudich-utca, Kunetz Testvérek-féle házban, ajánlja előnyösen ismert lisztjeit nagyban és kicsinyben.

Minden hirdetés beiktatása legalább 50 krba, 20 szónál többre terjedő hirdetésnél minden szó 2 krba, vastagabb betűkből 3 krajczárba kerül.

APRÓ HIRDETÉSEK

Az apró hirdetések előre fizetendők; a hirdető félnek nevével vagy lakcímével ellátott hirdetések után 30 krajczár beilygilték külön fizetendő.

„Bácskai Hirlap”

apró hirdetési rovata ugyszólván az egyetlen tér ahol Bács-Bodrog vármegyének közönsége sokszor a legsürgősebben keresett föllei, mert mindenki aki ajánlikozik valamely állásra

a „Bácskai Hirlap”

apró hirdetési által ezt az állást megkaphatja, mindenki, aki alkalmazottat keres

a „Bácskai Hirlap”

apróhirdetési rovata által azok kifejezéséhez módot talál, — mindezek nélkülözhetlenül teazik előbb utóbb mindenkire nézve

a „Bácskai Hirlap”

apróhirdetési rovátát.

a „Bácskai Hirlap”

apróhirdetési útján talál ilyen, — mindenki, akinek van egy titkos szívbéli óhaja melyet nem tud imádottjával maskép közölni

Lakás kerestetik

két esetleg három szobából álló magános házban, esetleg egy lakóval, lehetőleg a piac közelében vagy a Kossuth-utczában — a májusi negyedre. Czím a kiadóhivatalban.

Házi sürgöny csengő

teljes felszereléssel jutányos áron eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Egy szakképzett

könyvelő esteli foglalkozást keres.
Cím a kiadóhivatalban.

Használt bélyegek

de csakis külföldi megvételre kerestetik. Czím a kiadóhivatalban.

Nelli!

Hosszabbi távolmaradásom az önk társaságából — a mint észrevettem — elhídeglésnek tekintetik. De önek tudni és érezni kell hogy nem ugy van és hiszem hogy tudja is. Le-gyen kérem türellemmel és én mindent megváltoztatok.